

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

På baggrund af hr. Keld Albrechtsens spørgsmål finder jeg anledning til at klargøre, at der er tre ord: fælles vejledende retningslinjer. Og man skal lægge trykket på *fælles* og *retningslinjer*.

Der kan være enkelttilfælde, hvor der ligger nogle aftaler fra gammel tid, som først skal afklares. Men det, som vi arbejder på – og man kan se, hvad vi har gjort i Slots- og Ejendomsstyrelsen – er ventelister, fælles retningslinjer efter lejeloven, og det er det, der kommer til at stå i den fremtidige udsendelse fra vores side sammen med Finansministeriet.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Uanset hvad boligministeren siger, er det jo sådan – og det har statsministeren jo givet os svaret på – at administrationen fortsat skal ligge decentralt. Det er stadig den enkelte minister, der bestemmer, hvad og hvem der skal lejes ud til. Og et ord som usaglige hensyn vil selvfølgelig opfattes forskelligt af regeringens forskellige ministre, medmindre man meget klart definerer, hvad usaglige hensyn er. Det har vi spurgt om statsministeren ville gøre, bl.a. ved at tage højde for, at man ikke kan leje ud til ansatte, tidligere ansatte eller disses familier, som miljøministeren har gjort. Det ville statsministeren ikke.

Men må jeg ikke gøre fru Sonja Mikkelsen opmærksom på, at selv om man skal holde sig inden for lejelovens rammer, er det jo ikke nødvendigt – som man gør under Kulturministeriets ansvarsområde – at lade være med at regulere huslejer. Her er en fra 1988, der ikke har været reguleret siden 1988. Det er centralt beliggende ejendomme i det centrale København til lejere på 2.129 m² – 1.000 kr. pr. måned for 57 m² osv. osv.

Det er heller ikke en tilfældighed, når man ser på, om det er tjenesteboliger eller udlejningsboliger, at man på alle listerne vil kunne se, at selv om det er almindelige udlejningslejligheder, så er det en assistent i omstillingen, der har den, det er en bibliotekaransat i ministeriet, det er en overkonservator, det er en gartner, det er en konservator, det er en cand.phil., det er en museumsassistent, det er en museumsinspektør, det er en museumsinspektør, og man kan fortsætte, man kan fortsætte, man kan fortsætte. Det er ganske almindelige udlejningsboliger, hvor lejlighederne er udlejet til de ansatte og til ingen andre. Der er ikke én almindelig lejer i de lejemål.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

I modsætning til fru Kirsten Jacobsen vil jeg altså lægge til grund, hvad boligministeren har oplyst til Folketinget. Der sker jo det, at vi får en klar tilkendegivelse fra regeringen – sådan har jeg opfattet det – om, at der ligger en sikkerhed med de retningslinjer, der bliver udarbejdet, for, at der ikke vil foregå udlejning efter usaglige hensyn. Der kan være nogle aftaler, som er indgået, og som staten derfor er nødt til at overholde. Det vil Enhedslisten naturligvis ikke gøre indsigelser imod, for de indgåede aftaler skal jo overholdes. Man kunne ønske, at det var et princip, der også kom til at gælde i den private udlejningssektor, men det er ikke den, der er til debat her.

Men på den baggrund kan jeg sige, at vi finder, at den tilkendegivelse, der er kommet fra regeringen, er klar, og at vi forudsætter, at der med vedtagelsen af denne dagsorden er sikret, at der ikke fremover sker nogen udlejning efter usaglige hensyn.

tak

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er vældig glad for hr. Keld Albrechtsens boren i det her spørgsmål. Så kunne det jo være, at vi nu kunne få afklaret, hvad usaglige hensyn er, så vi ikke skal have en debat om det engang.

Vil det være usaglige hensyn, hvis man lejer ud til ansatte, tidligere ansatte eller deres familie? Vil det være usaglige hensyn, hvis man ikke har almindelige ventelister? Vil det være usaglige hensyn, hvis man ikke udlejer boligerne enten efter boligreguleringslovens bestemmelse eller efter vurderinger til markedsleje?

Pia Larsen (V):

Venstre har været medinitiativtager til denne forespørgsel til statsministeren og boligministeren, fordi vi gennem længere tid har været vidne til en lang række eksempler på dårlig og økonomisk direkte uansvarlig administration og forvaltning af statens ejendomme.

Et af de særlig utiltalende områder er den prisfastsættelse eller mangel på samme, der foregår i forbindelse med udlejning af statens lejeboliger til private.

Ved kontakt til Københavns huslejenævn kan man få oplyst, at huslejer fra 200 kr. til 1.100 kr. pr. m² pr. år godkendes. Dette spektrum bevæger sig fra det ydre Nørrebro uden opvarmning, eget bad, toilet og varmt vand til de bedste lejligheder i Københavns centrum.